

2. Andet anbringende om, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, som den er blevet fortolket af institutionerne i den foreliggende sag, ikke kan anvendes på import fra et WTO-medlem, da den er uforenelig med WTO-antidumpingaftalen.
3. Tredje anbringende om, at der ved skadesvurderingen ikke er blevet taget hensyn til faktorer, der bryder årsagssammenhængen mellem den angivelige skade og den angivelige dumpingimport, i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 7.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, S. 51).

Sag anlagt den 21. februar 2014 — Daimler mod Kommissionen

(Sag T-128/14)

(2014/C 151/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Daimler AG (Stuttgart, Tyskland) (ved Rechtsanwältin C. Arhold, B. Schirmer og N. Wimmer.)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgers påstande

- Kommissionens afgørelse SG.B.5/MF/rc — sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 — GESTDEM 2013/4643 af 13. december 2013, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøger har anfægtet Kommissionens afgørelse af sagsøgerens genfremsatte anmodning om aktindsigt i dokumenter vedrørende proceduren i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁾, i forbindelse med, at Den Franske Republik nægter at godkende visse af sagsøgerens køretøjer.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Tilsidesættelse af retten til aktindsigt

- Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen fejlagtigt har nægtet adgang til aktindsigt i medfør af artikel 41, stk. 2, litra b) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren gør gældende, at den er umiddelbart og individuelt berørt af proceduren i henhold til artikel 29, i direktiv 2007/46/EF. Således har sagsøgeren ret til indsigt i de relevante akter, som en nødvendig forudsætning for, at den kan udøve sin grundlæggende ret til kontradiktion.

2. Tilsidesættelse af sagsøgerens rettigheder i medfør af Århus-konventionen ⁽²⁾

- Sagsøgeren gør gældende, at der er sket en tilsidesættelse af Århus-konventionen i forbindelse med forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽³⁾. De dokumenter, som sagsøgeren har anmodet om aktindsigt i, omhandler miljøoplysninger. Et afslag med henvisning til beskyttelseshensyn i forbindelse med en igangværende undersøgelse, er af retlige såvel som faktiske årsager ikke begrundet, idet afslaget navnlig er i strid med bestemmelserne i Århus-konventionen.

3. Tilsidesættelse af retten til aktindsigt i medfør af artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af artikel 15, stk. 3, TEUF og af forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽⁴⁾
- Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 og dermed artikel 15, stk. 3, TEUF og artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet sagsøgeren har en ret til aktindsigt i de pågældende dokumenter, og idet der ikke foreligger udelukkelsesgrunde, der ville kunne begrunde afslaget.
 - Herudover gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ikke har overholdt sin pligt til at foretage en individuel og konkret undersøgelse af de dokumenter, der blev anmodet om adgang til, og fejlagtigt har lagt en almen undtagelse til grund for sin afgørelse. Endvidere består der en tungtvejende offentlig interesse i de pågældende dokumenters udbredelse. Kommissionen har tilsidesat denne interesse i strid med de forpligtelser, der påhviler den. Kommission har undladt at foretage den afvejning, der er påkrævet i medfør af artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, og har automatisk henvist til formålet om beskyttelse af undersøgelser.
4. Tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og af artikel 41, stk. 2, litra c) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- Sagsøgeren gør her gældende, at Kommissionen ikke har begrundet sin afgørelse tilstrækkeligt som omhandlet i artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (Rammedirektiv) (EUT L 263, s. 1).

⁽²⁾ Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25. juni 1998.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 19. februar 2014 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet

(Sag T-139/14)

(2014/C 151/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Indonesien) og PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan, Indonesien) (ved advokat P. Vander Schueren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som der herved pålægges sagsøgerne en antidumpingtold.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.